TUNTURILATU 2/2008

Ritvistä onniteltiin kohottamalla Ovtsin kuuluisat kaarnikkamehumaljat.

Pirjo Vainionpää, onnellinen onkija.

Ovtsin vieraana Haristuvalla

Meidän tunturikerhomme Njeallje sai ovtsilaisilta kutsun yhteisen ulkoilupäivän viettoon heidän majalleen Haristuvalle. Vierailu toteutui lauantaina 15.3.2008.

Sää oli pilvinen, mutta sateeton, kun aamulla innoissamme starttasimme Varkauden Severiltä kahdella autolla kohti Jyväskylää ja Laukaata, missä Haristupa sijaitsee.

Pieksämäeltä matkaamme liittyi vielä yksi auto ja Lasilandiassa mikkeliläisten kulkupeli. Kaikkiaan meitä oli 13 kerholaista.

Olimme saaneet hyvät reittiohjeet Ovtsin Tapiolta ja osasimme harhailematta perille. Siellä meitä odotti 19 ovtsilaista ja upea hirsikämppä ja rantasauna lammen rannalla.

Ovtsin upea tupa

Me, jotka olimme nyt ensi kertaa Haristuvalla, emme voineet olla ihastelematta Ovtsin kertakaikkiaan hienoa kokoontua mihin vuodenaikaan hyvänsä.

Kahvin ja leipomusten tuoksu tervehti meitä heti astuessamme kämppään sisälle.

Tervetulomaljoiksi saimme ovtsilaisten kuulua kaarnikkamehua. Ja hyvää se olikin. Samalla myös kohotimme onnittelumaljat Ritvikselle, joka oli täyttänyt vuosia. Tapiola lahjojen jälkeen pääsimme nauttimaan ehtoisten emäntien tarjoamista kahveista lisukkeineen ja iloinen puheensorina täytti pirtin.

Ensin pilkille

Isäntämme olivat järjestäneet meille myös ohjelmaa. Ensimmäisenä oli lammen jäälle pilkkikisa Ovtsi - Njeallje.

Ovtsin puheenjohtaja ja Njealljen Unto Oranen mittaamassa Unton kalansaalista Ovtsi - Njeallje kalakilpailussa Haristuvalla.

Ovtsilaisilla oli kotikenttäetu ja se huomattiin heti. He osasivat kairata reikänsä oikeisiin kalapaikkoihin ja hiljakseen vetelivät ahvenia jäälle.

Me taas hyppäilimme reiältä toiselle ja pidimme sellaista kalkatusta, että kalatkin säikkyivät ja pakenivat kauas, mutta hauskaa meillä oli.

Loppumittauksessa Ovtsi sai kolmoisvoiton. Paras tulos oli muistaakseni 163 cm. Kaloja ei punnittu, vaan ne asetettiin peräkkäin laudan päälle ja metrimitalla mitattiin kokonaispituus.

Rannalla meitä sitten odottivatkin nuotiolla paistetut maukkaat letut hillon kera. Kahviakin sai käydä juomassa ennen seuraavaa koitosta.

Visaisia kysymyksiä luontopolulla

Metsään oli tallattu noin puolen kilometrin pituinen luontopolku visaisine kysymyksineen. Kiersimme sen pareittain ja yritimme ratkoa tehtävät parhaan kykymme mukaan.

Tiedätkö muuten, mikä on teretulppio tai konelo? Minä en tiennyt, mutta arvasin ne oikein, nimittäin kovakuoriainen ja joen mutka.

Tässäkin kisassa isännät olivat tylyjä vierailleen ja veivät kolme ensimmäistä sijaa itselleen. Mutta ei se haitannut seurustelua.

Tällä välin emännät olivat taikoneet pöytään maittavan kesäkeiton. Ulkoillessa tulikin jo nälkä ja keitto maistui kaikille. Ja niin hyvää se oli, että sitä piti santsata muutaman kerran. Kauniit kiitokset emännille!

Makoisat löylyt

Miehet olivat lämmittäneet saunan ja sinne naiset pääsivät ensin. Kyllä olikin ihanaa lekotella lauteilla ja nauttia kaikessa rauhassa makoisista löylyistä. Välillä voi pistäytyä avannossa vilvoittelemassa ja taas takaisin lauteille.

Saunakahvien jälkeen olikin sitten aika sanoa näkemiin ja suunnata auton keula kotia kohti.

Miellyttävä ja tapahtumarikas yhteinen ulkoilupäivämme jää varmasti mieliimme pitemmäksikin aikaa ja muistelemme sitä vielä monesti jälkeenpäin.

Monet kiitokset teille ovtsilaiset!

Olitte nähneet vaivaa saadaksenne meidät viihtymään luonanne ja onnistuitte siinä erinomaisesti.

Toivottavasti näemme toisemme uudestaan samankaltaisissa merkeissä ensi kesänä, mutta silloin meidän njealljelaisten luona.

Vierailua muisteli
Pirjo Vainionpää, Njeallje

Raimolle mitali 3

Leikkimieltä kevätpäivillä 4

Ensi kertaa Kiisalla 6-7

Haltin huipulle 7

Puheenjohtajan tähdenvälejä

Kauan sitten, viime vuosituhannella, opettajani koulussa kutsui erästä kasvia ”valkoisen miehen jalanjäljeksi”.

Intiaanit olivat antaneet nimen kasville, joka ilmaantui sinne, missä valkoiset miehet olivat kulkeneet ja tuoneet jalkineissaan kasvin siemenen. Kasvi oli piharatamo, matala ja vaatimaton, mutta sitkeä kasvi, joka ei erotu maasta kovinkaan silmiinpistävästi.

Toivoisin, että myös tällä vuosituhannella luonnossa kulkijasta jäisi vain vaatimaton jälki maastoon.

Tunturiladun toiminta-ajatukseen ja -tapaan kuuluu luontoa kunnioittava ja säästävä toiminta. Tunturilatulainen ei ole piittaamaton siitä, miten luonto voi, mitä jälkiä luontoon jää ja miten luonto otetaan huomioon eri toiminnoissa. Usein tunturilatulaisen liikkumisesta luonnossa jää vain haju ja sekään ei ole ihmisen aisteilla havaittavissa. Tunturilatulainen välittää luonnosta ja on sen hoidosta ja säilyttämisestä huolissaan.

Uskallan väittää, että tunturilatulainen ei merkitse kulkureittejään roskilla ja luontoon kuulumattomilla jätteillä, sillä sen minkä retkillämme viemme maastoon sen myös pois tuomme.

Tunturilatulainen osaa liikkua luontoa kunnioittaen ja sitä säästäen, jotta tulevatkin sukupolvet saavat kokea luonnon taikavoiman.

* * *

Asutuksen liepeillä ja teitten varsilla roskaaminen näyttää olevan hyvinkin yleistä. Se on joko tahallista tai tapakäyttäytymisestä johtuvaa.

Ei vain nuorilla vaan myös keski-ikäisillä ihmisillä on tapana ikäänkuin huomaamattaan tiputtaa pienten pakkausten tarpeettomat kääreet kadulle ja kulkureittien varteen tietäen, että kyllä ne joku sieltä kerää roska-astioihin.

Kyseessä ei ole tiedon puute vaan piittaamattomuus ympäristömme viihtyisyydestä ja ennenkaikkea luonnon tulevasta tilasta.

Todellinen piittaamattomuus luonnon tilasta on havaittavissa myös valtakunnallisten päättäjien toimissa. Etusijalle asetetaan elinkeinoelämän tavoitteet luonnon kustannuksella.

Luonto on väline, joka tuottaa henkistä ja fyysistä hyvinvointia tavalliselle tallaajalle, mutta elinkeinoelämälle se on keino tuottaa voittoa.

Toivon, että nykypäivän valkoisen miehen jalanjälki ei ole luonnon turmeleminen, jätteet ja roskat.

* * *

Suomen Ladun avoin ja lukuisten puheenvuorojen sisältämä yli kolmetuntinen vuosikokous antoi liittohallitukselle välineet joustavampaan taloushallintoon ja nykyisen velkapääoman vakauttamiseen valtuuttamalla liittohallitus myymään tai kiinnittämään tarvittaessa Suomen Ladun omistamia maa-alueita ja kiinteistöjä.

Pääkaupunkiseudulla luovutaan Töölönlahden ja Vantaan ulkoilukeskuksista, ellei määräaikaan mennessä löydy taloudellisesti kestävää ratkaisua. Oittaan ulkoilukeskus säilytetään.

Jäsenmaksua vuodelle 2009 päätettiin korottaa 1,00 - 0,50 €. Läheltä liikkumaan -teema jatkuu vuonna 2009.

Kokouksessa julkistettiin Vuoden Vetäjä 2007. Hän on Hyvinkään Ladun ja Tunturikerho Kuokten jäsen Kalevi Kalliomäki. Parhaimmat tunturilatulaiset onnittelut sinulle Kalevi.

* * *

Oktan järjestämillä kevätpäivillä lunta ja toimintaa oli riittävästi. Mukana olleet lähtivät kotimatkalle tyytyväisin mielin ja veivät mieluisia muistoja mukanaan.

* * *

Kesän tapahtumista tunturilatulaisia kiinnostavia ovat ainakin leiripäivät Tampereella, vauvasta vaariin -viikko Susikyrössä, talkoot Susi-Talaksella ja Susikyrössä, kesäpäivät Säkylän Pyhäjärven rannalla ja Susiaiset Janakkalassa. Vastaavista tapahtumista on aina jäänyt hyvä mieli ja halu tulla uudestaan mukaan.

Kalenteriin on syytä merkitä myös Suomen Ladun Maakuntaretket, joissa kävellään suolla, metsissä, vaaroilla ja rannoilla, soudetaan kirkkoveneellä, pyöräillään ja nautitaan luonnosta.

Kesäpäivillä käydään keskustellen läpi kerhojen esittämiä toiveita siitä, mitä kerhot odottavat Tunturiladulta. Osa kerhoista on jo palauttanut kyselylomakkeen, osalla vastaukset ovat varmaan jo postissa. Toivotaan vilkasta osallistumista toiveiden käsittelyyn, jotta johtokunta saisi evästyksiä tulevaisuuden suunnitelmia laadittaessa.

* * *

Kainuussakin, joka sijaitsee Suomineidon vyötäröllä, kevättulvat ovat laskusuunnassa ja koivussa on pienen lehdenalut. Kesä tulee tänäkin vuonna.

Toivotan nautinnollista ja valoisaa suven aikaa jokaiselle.

Raimo

JK.

Tarkkaavaiset latulaiset ehtivät kuuntelemaan tämän lehden ilmestymisen aikoihin Radio Suomen retkeilyiltaa keskiviikkona 28.5. Keskusteluun mukaan on pyydetty Sirpa Alapuranen edustamaan naisretkeilijöitä.

Johtokunnan pöydältä

Tervehdys johtokunnan sihteeriltä – pitkästä aikaa!

Kesä on tullut ainakin eteläiseen Suomeen. Helsingissä äitienpäivävalkovuokot olivat jo elämänsä eläneitä. Paremmin olisi saanut aikaan voikukkaseppeleen.

Orvokit ja vanamot kukkivat täyttä päätä. Ilokseni mustarastas on pesintäpuuhissa jossain lähipuussa. Sen lauluun on paljon mukavampi herätä kuin herätyskelloon – joskin se herättää hiukan turhan aikaisin.

Johtokunnan kokouksissa on keskusteltu muiden muassa alla olevista asioista.

Suomen Ladun toimikuntiin on aikaisempien vuosien tapaan kutsuttu Tunturiladusta Marita Maula koulutustoimikuntaan, Markku Salminen ulkoilutoimikuntaan ja Sirpa Alapuranen järjestötoimikuntaan.

Iloisena yllätyksenä Suomen Latu on kutsunut Satu Ojalan nyt perustettuun viestintätoimikuntaansa.

Suomen Ladun leiripäivät järjestetään 27.–29.6.2008 Tampereella. Lauantain vaelluskilpailuun on lähdössä johtokunnan joukkue. Koska olen lähes koko kesän Lapissa, johtokunnan joukkue joutuu kisaamaan ilman minua.

Eli nyt kerhoilla on hyvä mahdollisuus voittaa johtokunta. (Hm, pitäisiköhän oppia hyväksymään, että kilpailu on joukkuelaji. Nöyryyttä, sihteeri!)

Kämppien talkooviikkojen matkustussääntö on hyväksytty. Se löytyy kokonaisuudessaan toisaalta tässä lehdessä.

Ympäristöministeriö esittää Pallas-Yllästunturin kansallispuistolakiin muutosta, joka mahdollistaisi Pallas-Hotellin vuodepaikkojen lisäämisen korottamalla rakennusoikeutta kahdeksankertaiseksi nykyisestä.

Lain perustelujen mukaan luonnon kuluminen kasvaisi, samoin vesistöjen jätekuormitus ja muu haitta kansallispuiston herkälle luonnolle.

Lausunnon antaminen on ollut esillä mm. Luonnonsuojeluliitossa ja Suomen Ladussa. Johtokunta päätti antaa oma lausuntonsa asiasta luonnon säilymisen kannalta.

Vilkaisepa Tunturiladun kotisivuille. Siellä on uutuutena mm. kirpputori. Lähetä viestiä, jos sinulla on jotain ylimääräistä retkirompetta, jota joku muu voisi hyödyntää, tai jos kaipaat jotain, mikä turhana täyttää jonkun toisen varastoja.

Menkäähän siis isolla joukolla Suomen Ladun leiripäiville. Nähdään kesäpäivillä 22.–24.8. Yläneen Kalikassa.

Iloa tähän kesään

Iitu :)

Tunturiladun kannanotto Pallas-Yllästunturin muutoshankkeesta

Tunturilatu otti kantaa ympäristöministeriön esitykseen muuttaa Pallas-Yllästunturin kansallispuistoa koskevaa lakia, joka on valmisteltu virkamiestyönä. Esityksen valmistuttua siihen oli pyydetty lausuntoja eri ministeriöiltä sekä valtakunnallisilta ja kunnallisilta tahoilta ja myös paliskunnalta ja ilmatieteen laitokselta , mutta vain yhdeltä kansalaisjärjestöltä, Suomen luonnonsuojeluliitolta.

Lausuntojen antamisaika oli lyhyt, vajaa kolme viikkoa. Ehdotuksessa annetaan ymmärtää, että laki olisi hyväksyttävä ja vahvistettava mahdollisimman pian.

Tunturiladun toiminta-ajatukseen kuuluu myös luonnonsuojelu. Olemme aina ylpeydellä korostaneet liikumista omin lihasvoimin ja mahdollisimman vähän luontoa rasittaen.

Tunturiladun johtokunta ei halunnut liittyä muiden tahojen kannanottoihin, vaan halusi antaa itsenäisen maltillisen lausuntonsa ja esittää siinä huolestumisensa lain muutoksen vaikutuksesta kansallispuiston luonnolle.

Lakiehdotus perusteluineen on luettavissa nettisivuilta www.ymparisto.fi

Netissä on myös mahdollisuus osallistua nimien keräykseen osoitteessa www.adressit. com/pelastapallas

Johtokunta

Ympäristöministeri Paula Lehtomäelle 30. 4. 2008 jätetty lausunto

PALLAS-YLLÄSTUNTURIN KANSALLISPUISTOA KOSKEVAN LAIN MUUTOSHANKE

Tunturilatu ry, perustettu vuonna 1946, on valtakunnallinen Suomen Latuun kuuluva latuyhdistys, jonka toiminta suuntautuu hyvin suurelta osin retkeilyyn Lapissa. Tunturiladun toimintaperiaatteeseen kuuluu paikalliset olot huomioon ottava, luontoa kunnioittava toiminta ja omin voimin tapahtuva liikunta. Tämän periaatteen ovat omaksuneet kaikki Tunturiladun jäsenet, joita on lähes 2.700.

Olemme tiedotusvälineistä saaneet lukea Ympäristöministeriön esityksestä muuttaa Pallas-Yllästunturin kansallispuistosta annettua lakia lisäämällä siihen uusi 4 a §.

Lainmuutos näyttäisi palvelevan vain matkailuyritystä ja näennäisesti ottaisi huomioon alkuperäistä luonnonrauhaa arvostavien ihmisten tarpeet. Lainmuutoksen seurausten vaikutuksesta huolestuneena haluamme esittää retkeilijöitten kannan esitykseen.

Emme missään tapauksessa vastusta paikallista työllisyyttä tukevia toimia, kunhan siten ei aiheuteta luonnolle korvaamattomia vahinkoja. Pallashotellialueen lisärakentamisen seurauksena ympäristön pienten perheyritysten asiakasmäärät tyrehtyvät ja siten työllisyyden kehittymiseen vetoaminen on kyseenalaista.

Korvaamattomana haittana pidämme luonnon kulumista ja kansallispuiston luontoarvojen menettämistä, joihin lain perusteluissa on viitattu, mutta ristiriitaisin tuloksin ja kevyehkösti. Haittana näemme myös lisääntyvän vesistöihin kohdistuvan lisäkuormituksen. Lain perusteluissa mainitaan, että Lapin Ympäristökeskuksen seurantatulosten mukaan vesistöjen pitoisuusarvoissa on melko paljon vaihteluja ja jätevesikuorma lisääntyisi entisestään.

Haluamme korostaa sitä, että Pallastunturin alue on tavalliselle retkeilijälle ja luonnon rauhasta nauttivalle ihmiselle ainutlaatuinen kohde ilman massaturismia.

Esityksen perusteluissa mainittu päiväkävijöiden aiheuttama maaston kulumisvaurioiden lisääntymisen ongelma on mahdollista hoitaa voimassa olevan lain perusteella, kuten todetaan perustelujen kohdassa Oikeudellinen nykytila. Tähän ei tarvita lain muutosta.

Tunturilatu ry on huolissaan Pallas-Yllästunturin kansallispuistosta annetun lain muuttamisen seurauksista ja esitämme, että lainmuutosta ei tässä muodossa viedä eteenpäin. Pallastunturin alueen matkailuelinkeinojen käyttäjiä ovat myös jalkaisin ja hiihtäen retkeilevät ihmiset, jotka haluavat nauttia aidosta luonnosta ja sen rauhasta. Heille riittää nykyisen kokoinen ja laatuinen palvelu Pallaksen alueella. Massaturismialueita Lapissa on jo nyt riittävästi.

TUNTURILATU RY
Raimo Pahkala
puheenjohtaja

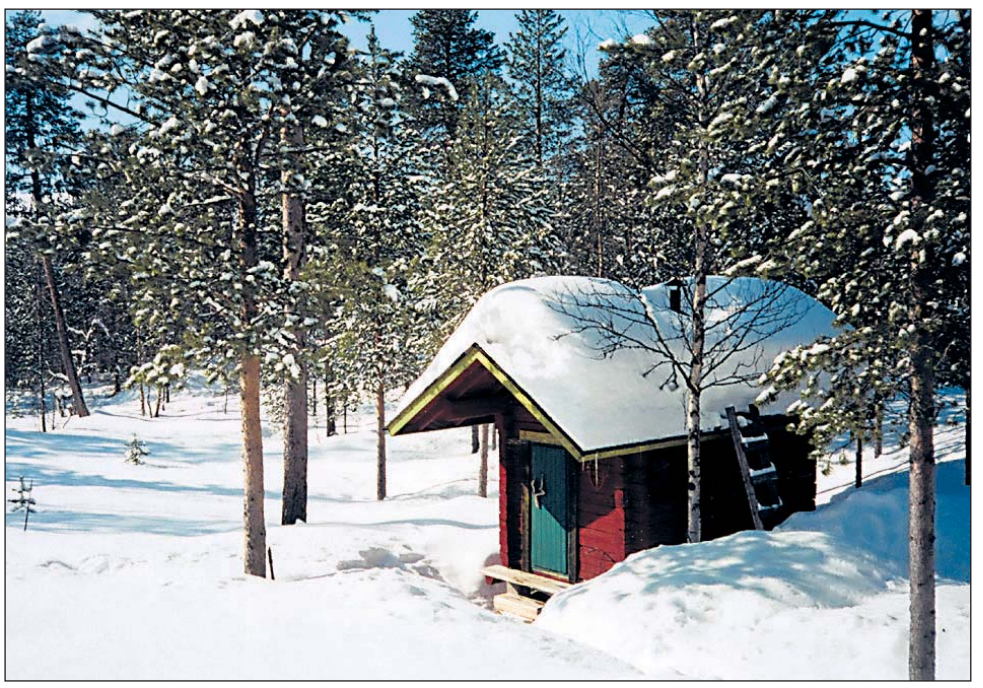
Aihkin kuulumisia

Lainaan aiemmin käytettyä otsikkoa- nyt vähän talvisemmalla kuvalla varustettuna.

Nämä kinokset tuskin ovat täysin menneen talven lumia vielä tämän numeron ilmestyessä. Paikalliset lupailivat, että vielä vappuna latukoneet käynnistyvät!

Muistan hiihtäneeni täällä viime vuosituhannen lopulla mm. Hannukuruun luonnonlatuja, toppatakki niskassa. Nyt leveät luistelupaanat houkuttelivat vauhdikkaaseen menoon.

Tosin huomasimme pian ettei se laji oikein istu paikan henkeen, ja reppuselkäinen, kiireetön retkihiihto ”pertsoilla” antaa parhaimman luontonautinnon.

Aihkin sauna antoi taivallisen ihanar löylyt. Ja taisipa hankeen jäädä vähän enkelinkuvia.

Aihkin hanget ovat tuskin vielä sulaneet.

Nousu Pallakselle Sarvijärven laavun kautta kuruja pitkin ylös ja palailu Nammalkurun kämpän kautta, täysaurinkoisessa kevätsäässä oli unohtumaton hiihtoelämys!

Illalla taivaallisen ihanat löylyt antoi Aihkin sauna. Taispa jäädä hankeen joitakin enkelinkuviakinkin.

En enää ihmettele, jos varauksia pirtille piisaa!

Seuraava asukas oli jo Oskarissa odottamassa perävalojemme häipymistä.

Suur-KIITOS hänelle, joka perui viikon 15 varauksensa meidän onneksemme.

Maija A.

Tervehdys Satakunnasta

Takana on kummallinen talvi. Lunta tuli ja meni, jäät tulivat joen peitoksi ja lähtivät talven aikana ainakin seitsemän kertaa.

Hohtavista hangista ei täällä päästy nautiskelemaan, mutta toista oli Haltilla, jonne viiden hengen naisporukka säntäsi kerhostamme vapunviettoon. Siinä ohessa lykittiin kelkkaurilla toistasataa kilometriä.

Allekirjoittaneelle hiihtovaellus oli lajissaan ensimmäinen ja kummallista oli hiihtää paksulla hangella melkein helteisissä oloissa. Lyhythihainen t-paita, jonka olin ottanut yöpaidakseni, oli tarpeellinen päivällä, sillä pitkahihainen kerrasto ja tuulipuku olivat useana päivänä liikaa. Jostain kumman syystä en tullut pakanneeksi ahkioon shortseja, mutta käyttöä niille olisi ollut.

Olisi siinä saattanut joku muukin pysähtyä katsomaan kummallista näkyä, kuten Kuonarin maastossa yksi kuvaaja teki. Silloin tosin olimme asianmukaisesti vaatetettuina, kun kävimme päivä-sauvakävelyllä etsimässä puhelimeen kenttiä.

Löytyiväthän ne siinä tuulisessa säässä muutaman kilometrin päästä ja kun tulimme soittoreissulta takaisin, suhautti kolmen kelkan retkue ohitsemme. Vähän ajan päästä keskimmäinen pysähtyi, kaivoi kameran peräkärrystään ja tuumasi: Dementiahiihtoa aidossa ympäristössä! Ja yhdellä vielä kunnon vanhanaikaiset ruokosauvat!

No katsotaan, pompahtaako tämä kuva silmille jossakin vaiheessa.

No mutta asiaan.

Lehden putkahtaessa postiluukkuihin on meidän melontaviikonloppumme jo koettu ja seuraava tapahtuma allakassamme on talkoopanos Special Olympics Finland-tapahtumassa, jotka ovat kehitysvammaisten kansainväliset kisat. Ne pidetään Huittisissa kesäkuun ensimmäisenä viikonloppuna. Silloin tänne saapuu reilut 500 kilpailijaa Pohjoismaista. Me olemme mukana majoitusvalvonnassa.

On mielenkiintoista olla mukana tapahtumassa, joka tässä muodossa järjestetään ensi kertaa maassamme.

Kesän ohjelmassa on ”juhlavaelluksemme” Hetta-Pallaksen maastossa. Valtaamme Susikyrön viikoksi ja teemme siitä pari - kolme pistoa jonnekin päin tuntureita.

Sen verran elitistinen tämä vaellus on, että välillä piipahdamme Susikyröön saunaan ja huilaamaan.

Syksyltä jää ainakin tänä vuonna syysvaellus pois, mutta sen tilalla on koko perheen pidennetty viikonloppuvaellus. Näillä näkymin kohteena on Seitseminen, mutta toisena vaihtoehtona on vielä kovasti Kuhankuono, joka on logilaisille varmasti tuttu paikka.

Hyvä on kulkea välillä lähiseudun poluillakin ja oppia tuntea lähimaastoja.

Tavataan varmaankin kesäpäivillä!

Satu

Toiminnanjohtaja Eki Karlsson jakoi ansiomerkit muun muassa Leo Saariselle, Raimo Pahkalalle ja Otto Korhoselle.

Raimo Pahkalalle ansioristi

Suomen Ladun kevätliittokokouksessa 20.4.08 Raimo Pahkala sai opetusministeriön myöntämän Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun ansioristin tunnustuksena Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun hyväksi tekemästään työstä.

Suomen Ladun tekemän hakemuksen perusteluissa sanotaan, että ”Raimo Pahkala on toiminut Tunturilatu ry:n johdossa erittäin aktiivisesti koko Suomen retkeilyharrastuksen edistämiseksi.

Lisäksi hän on ollut vahvasti mukana turvaamassa jokamiehenoikeuksien ja velvollisuuksien säilymistä muun muassa organisoimalla maan kattavan koulutustilaisuuksien sarjan vuonna 2006.”

Parhaimmat onnittelut Raimolle!

Teksti ja kuva:
Sirpa Alapuranen

Njealljen kuulumisia

Edellisen tapaamisemme jälkeen kerhomme Saariselän hiihtoviikko on takanapäin. Majapaikastamme, joka oli Kaunispään etelärinteellä oli helppo lähteä hiihtämään hyvin hoidetuille laduille, joita meni siitä eri suuntaan Saariselkää. Hyvä sää ja hyvät ladut sekä mukava retkiseura sai Njealljelaiset kuluttamaan ahkerasti latuja. Yhteinen pääsiäinen pääsiäisaterioineen ja kirkkokonsertteineen kruunasi hiihtoviikon, jota on mukava muistella ennen seuraavaa yhteistä retkeä. Kiitos vielä kerran hiihtoviikolla munaolleille mukavasta viikosta kanssanne Saariselällä.

Toukokuun tapaamisemme on Varkaudessa 24.05. klo 9 alkaen Stesulassa osoite Satakunnankatu 53. Toimintasuunnitelmassamme on päivän aiheena pihatalkoot, jolloin kunnostamme aitaa, talon ja pihan rapsutusta yms. Sopivat työasusteet sekä maalin raaputukseen työkaluja, jos sattuu omistamaan niitä, niin ottakaa mukaan. Talo tarjoaa talkooruoat ja -juomat.

Talkoisiin osallistujilta pyydän ennakkoilmoitusta ruokailun ja töiden järjestämisen takia.

Kesäkuuksi suunniteltu ”kulleroretki” toteutuu – auto on varattu 18.06. alkaen ja luvattu palauttaa takaisin seuraavan viikon perjataina 27.06. Toukokuun tapaamisen yhteydessä juttelemme tarkemmin matkasta, jos kiinnostusta riittää tutustumme matkalla Arktikumiin, jolloin yövymme Rovaniemellä. Susikyrö on varattu käyttöömme 18.06.-27.06, jota käytämme tukikohtana ja siitä teemme päiväretkiä eripuolille Enontekiötä.

Elokuussa Ovtsilaiset ovat tulossa tutustumaan Linnansaaren kansllispuistoon. Ovtsilaisten luona maaliskuun vierailumme yhteydessä suunnitelimme siitä yhteistä viikonloppua, joten merkitkää se jo tässä vaiheessa kalentereihinne.

Mukavaa alkanutta toukokuuta Teille ja kaikille ja hyvää kesää sekä *TERVETULOA* Stesulan talkoisiin.

Talkooterveisin
Lea-puheenjohtaja

Kainuulaiset pitivät lupauksensa

Etukäteen oktalaiset
lupasivat lunta,
aurinkoa,
puolikuun valoa
mäntykankailla,
avantouintia,
mukavaa yhdessäoloa
ja univelkaakin.
Kainuulaisiin voi
näköjään luottaa!

Kevätpäivien väki odottelemassa avajaisten alkua lähes metrin paksuisella kinoksella.

Lunta lunta, koko valtakunta!

Oli talven kaunein päivä, kun ajoimme kohti Kajaania. Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta, joutsenpari kaarsi tien yli hyvin alhaalla siivet melkein hipoen automme kattoa, kuvankaunista maalaismaisemaa ja pellot kaikkialla vitivalkoisen lumen peittämiä.

Lumen, mitä me tunturilatulaiset olimme kovasti odottaneet. Innokkaimmat etelästä tulleet sivakoivat metsästä onnellisina posket punaisina, kun saavuimme perjantai-iltana.

Vähän ennen puolta yötä lumikenkäilin keskelle Joutenjärveä yllä satumaisen kaunis tähtitaivas miljoonine valopisaroineen.

Mikä unohtumaton elämys heti ensimmäisenä iltana!

Pähkäilyä kainuulaisittain

Olivat keksineet kilometrisen pähkäilypolun rasteineen ja 1 x 2 –vaihtoehtoineen.

Siitä ei meikämannelle jäänyt mieleen muuta kuin että aivosolut kyllä saivat kyytiä ja niissä oli havaittavissa mustia aukkoja.

Mutta ei tässä vielä kaikki. Pian 3-henkiset joukkueet touhusivat taas auringonpaisteisessa mäntymetsässä.

Oli lumikenkäilyä sokkona, mölkkyä, halonhakkuuta ja sai laskea sydämensä kyllyydestä pulkalla mäkeä kuin ennen lapsena!

Kairaustehtävässä rastimies rohkaisi: ”Tyyli on oikea!” Siitäkös sai lisäpontta yrittää vääntää ja kääntää kairanterää ja lopulta tulosta syntyi.

Ja hiki virtasi!

Ruoka maistui ja päivän hiet liukenivat saunarannan isoon avantoon.

Illaksikin oli jätetty pähkäilyä. Oli yksinkertainen ”mikä tämä on - mikä – possu – lehmä” –leikki, missä piirissä olevien mieli, kieli ja suunnat menivät välillä väkisinkin solmuun.

Samoin kävi ”käsi polvelle” –leikissä. Se kai olikin tarkoitus. Yksinkertaisesta voi joskus tulla monimutkaista.

Käsi polvella, mutta kenen?

Mutta hauskaa oli!

Vähän asiaakin

Kevätkokouksessa talousasiat todettiin hyvin hoidetuiksi. Vastuuhenkilöt saivat huoahtaa.

Oli myös mielenkiintoista kuulla asiantuntevaa esitelmää Kainuun upeista retkeilyreiteistä kauniilla luontokuvilla höystettynä. Syntyi heti into päästä niitä kulkemaan.

Meitä oli kaikkiaan viitisenkymmentä. Oman lippumme näkeminen avajaisissa ja lopettajaisissa herätti jälleen syvältä koskettavia tunnelmia.

On hienoa saada olla tunturilatulainen!

Loppusanoja lausuessaan Liisa oli vajota puolen metrin syvyiseen lumikuoppaan. Itseään säästämättä hän oli niin ruhtinaallisesti tilannut lunta!

Oktalainen nais- ja miesenergia oli ollut hyvässä käytössä. Lämmin kiitos teille!

Pirjo Kumpesta
Kuvat: **Tapani Ilvonen** ja **Antero Rutanen**

Sahauskilpailussa käytettiin elävää painoa. Suomisen Teijan vuoro hoitaa painon tehtävää.

Marja-Liisa Mäki täytti pyöreitä joulukuussa. Häntä onniteltiin vaellussauvalla vasta kevätkokouksen yhteydessä.

Lumikenkäilyä sokkona.

Vuosikokousväki valmiina päätöksentekoon. Etualalla Eero Melto Imatralta. Hän on liittynyt Tunturilatuun vuonna 1949 ja hänet vihittiin tunturisudeksi vuonna 1953, johtajasudeksi 1956 ja ikäsudeksi 1985.

Owla testasi Susi-Talaksen

Tunturiladun kerhoista nuorimmainen Owla on ollut Tunturiladun jäsenenä vasta toista vuotta. Susi-Talaksen kerhoviikko olikin siis tämän kerhon ensimmäisiä tutustumisia Tunturiladun mahdollisuuksiin.

Yhdistys on kuitenkin toiminut Oulun Seudun Lapinkävijöiden nimisenä jo yli neljännesvuosisadan ajan järjestäen retkiä ja vaelluksina kaikkina vuodenaikoina.

Joukko olisi voinut olla suurempikin, kun saavuimme lumituiskun loppuhetkillä Susi-Talakselle. Ensimmäisenä tehtävänä oli kulkuväylien lapiointi kämpälle, saunalle, liiteriin, laiturille ja tietysti myös pihan perälle. Lumisade oli peittänyt kaikki aiemmat jäljet.

Koko viikon aikana emme nähneet mitään merkkejä moottorikelkoista tai muustakaan ihmisen toiminnasta. Vain hetkittäin kuului Ivalon lentokone tai Rajan helikopteri.

Ketun, kärpän ja riekon sekä ahmankin jälkiä syntyi vähitellen ympäristön hangille, sekä tietysti luomulatuja joka suuntaan. Kuukkeli ja tiainen ilmestyivät hetkessä tutkimaan vierailijoiden toimia.

Varustetaso yllätti

Ensikertalaisina meillä ei juuri ollut käsitystä majan laadusta ja tasosta. Niinpä varusteita oli tullut otetuksi mukaan aivan liikaa. Kämppä oli lämmin; alkuyöstä usein liiankin. Ohut makuupussi tai peite olisi riittänyt aivan hyvin.

Patjat ja tyynyt olivat myös yllätys, joten makuualustatkin olisi hyvin voinut jättää kotiin. Samaten keittoastioita ja muita välineitä oli kämpässä joka lähtöön.

Lähipuron jää oli kirveellä hakattavaa. Vettä haettiin myös kämpän eteläpuolisesta talvisulasta hetteestä.

Aurinko paistoi joka ikisenä päivänä. Yöt olivat kylmiä – muutamana aamuna pakkasta oli -25°.

Tuuli haittasi monena päivänä, eivätkä Sarmitunturin huiputtajatkaan kauan laella viipyilleet.

Lumi kantoi hiihtäjää kohtalaisesti järvillä ja paljakassa, mutta metsän sisällä oli hanki melkoisen upottavaa. Järvien jäälle oli jossakin vaiheessa noussut vettä, joten jalan ei järvillä pärjännyt.

Järvet rei'itettiin nopeasti

Kalastus on monen entisen lapinkävijän leipälaji, joten kaikki lähiseudun järvet tulivat rei'itetyksi nopeasti.

Sopivan kokoista ahventa löytyi miltei joka järvestä.

Talasjärvessä asusti myös kookkaampia tapsinkatkojia, joita edusti yksi jäälle saatu hauki.

Yhdistyksen puheenjohtaja Hannu Yrjänäinen näytti kalastustaitonsa pyydystämällä kauniin, puolimetrisen taimenen.

Erinomaisessa, tunnelmallisessa grillikatoksessa savustimme ahvenia kämpän varustukseen kuuluvalla savustuslaatikolla useampaan otteeseen. Katosta käytettiin tietysti myös lättyjen paistamiseen.

Selvä työnjako

Yrjänäisen perhe oli keskittynyt myös ruuan laittoon. He taikoivat taimenesta mainion kalakeiton. Mukana kun heillä oli sattumoisin perunoiden lisäksi monenmoista kasvista ja tietenkin kermaa.

Järvelät puolestaan huolehtivat vesihuollosta, lätyistä sekä varsinkin siivouksesta. Kämpän hyllyiltä he poistivat hiirille ja muille paikallisille asukkaille kelvanneet tarvikkeet sekä melkoisen pipanakerroksen.

Astiakaapin takaa he löysivät melkoisen kokoelman sekalaista keittiötarviketta.

Kämpän hyllyllä oli mielenkiintoinen kokoelma pohjoiseen luontoon liittyvää kirjallisuutta.

Ainoastaan tähtikarttaa tai pikemminkin planisfääriä kaipailin. Yöt kun olivat vielä pimeitä – valosaastetta ei ollut ja taivas täynnä tähtiä.

Tähtitaivaan tarkastelua haittasivat vain kuu ja komeat revontulet, jos niitä haittana halusi pitää. Kova pakkanen toki lyhensi taivaan tarkastelun aikoja.

Tällaiset olivat siis ensimmäiset hajahavainnot Tunturiladun mahdollisuuksista.

Eiköhän niitä kerry perästä käsin lisää

toivoo

Vesa Perttunen,

joka on myös

ottanut jutun kuvat

Owlan puheenjohtaja Hannu Yrjänäinen esittelee pyydystämäänsä taimenta.Owla vietti kerhoviikkoaan Susi-Talaksella 5.-12.4.2008

Telle Järvelä paistaa lättyjä Susi-Talaksen katoksessa.

Aurinkoinen näkymä Susi-Talaksen pihalta. Vain talvisulat purouomat rikkovat koskemattoman hangen pintaa.

Tämä on juuri sitä, mitä me Lapista haemme.

Ensikertalaisena Susi-Kiisalla

Tunturikerho Kumpen mukana pääsin huhtikuun viimeisellä viikolla tämän talven toiselle lapin retkelle Susi-Kiisalle, joka on Tunturiladunpohjoisin kämppä. Odotukset olivat korkealla, ”korkealle” Suomen maassa olimme matkustaneetkin.

Meitä oli 14 retkeläistä, joista kaksi pariskuntaa majoittui matkailuautoihinsa Mattilan pihaan ja loput kymmenen Kiisalle; kuusi kämppään ja neljä komeaan kammiin.

Ruokahuolto pelasi. Hessu toimi pääkokkina ja keitti aamupuurot sekä laati Eilan ja Leenan kanssa ateriat. Kämppäryhmä teki päiväretkiä lähimaastoon, muu porukka hieman kauemmas.

Lunta puolireiteen

Ensituntuma seutuun oli saapumistamme seuraavana päivänä, kun lähdimme päiväretkelle. Nuvvosjohkan kuruun laskeutuessa upotti puolireiteen asti. Susi-Kiisan tienoilla ei ole ollut suojakelejä, joten hankikannosta ei ollut tietoakaan. Lunta sitä vastoin oli tullut tavallista runsaammin. Mutta ei se tahtia haitannut!

Reippain mielin ja innosta uhkuen rynnimme maastoon monenlaisilla tyyleillä.

Ensimmäisessä penkassa joku taisi olla pyllyllään vajottuaan lumeen liian syvälle. Keinoteltuamme Nuvvosjohkan yli löytyikin vanha moottorikelkan jälki lumen alta, joten emme enää uponneet yhtä paljon.

Aurinko paistoi täydeltä terältä ja oli lämmintä, sillä tuulen viima ei tuntunut uoman pohjalla. Monen sukset rupesivat takkuilemaan ja vähän väliä sai ”ruksimenetelmällä” hangata liikoja lumia pois.

Syötiin eväitä ja juotiin janoomme, koska hiki virtasi jokaisella.. Valokuvattiin, nautittiin kauniista maisemista ja olo oli leppoisan onnellinen.

Pari kaveria kääntyi takaisin ja muu porukka jatkoi matkaansa. Tehtiin mutka tunturin rinteeseen ja haettiin reittiä suunnitteilla olevaa Guivin retkeä varten.

Illansuussa palailimme kämpälle samaa jälkeä ja kohta pääsimmekin nauttimaan saunan löylyistä. Tuskin missään maailmassa saunan ikkunasta avautuu yhtä uljasta tunturimaisemaa kuin Susi-Kiisalla!

Ahkiot narisivat aamupakkasessa

Guivin retkelle lähdimme seuraavana aamuna anivarhain kuuden hengen ryhmänä. Ahkiot narisivat aamupakkasessa.

Alkumatkan hiihdimme entistä latua. Pirjo ja Tapani jatkoivat moottorikelkkauraa pitkin eri reitille ja me Pentin, Niilon ja Paavon kanssa erkanimme umpihankeen suuntana Guivi jossain kaukaisuudessa…

Tunturikoivujen aisaus oli melkoinen savotta.

Upotti! Matkaa oli kolmisenkymmentä kilometriä! Pentti kiskoi tavallista leveämpää ahkiota, jossa oli tavallista enemmän tavaraa.

Niinpä Niilo-veli saikin tehdä lisälatua pehmeimmillä paikoilla. Etenimme reipasta vauhtia. Ihailtiin mahtavia maisemia ja juttu luisti.

Matkassamme oli armoitettu sanataituri Paavo. Hänellä oli hyviä ajatuksia joka tilanteeseen. Kun katsoimme pitkää ja leveää latu-uraa takanamme, Paavo tuumi, että siinäpä on hyvä jotos valmiina ensi talveksi.

Eteenpäin vain palsasoita ja rinteitä pitkin. Suot olivat paksun lumikerroksen alla, joten minusta ne näyttivät vesistöiltä.

Laskeuduimme Nilijoen uomaan jyrkän penkan kautta. Ihan hyvin onnistuttiin, vaikka ahkio tahtoi mennä mukkelis makkelis.

Lapin lumoa

Kauniita maisemia!!!

Koin huikaisevia tunteita katsellessani ympäröivää luontoa. Tämä on varmaan sitä, mitä sanotaan lapin lumoksi.

Välillä oli alueita, missä ei näkynyt muuta kuin lunta, lunta ja lumisia keroja, ei minkäänlaista kasvillisuutta.

Kerrankin huokaillessani ihastuksesta kuulin takanani Paavon huokaisun, että onkohan kuussa tällaista…

Etenimme Paistunturien itäpuolitse, Roaivveoaivin länsipuolelta Caeggeoaivin pohjoispuolelle. Matka jatkui ja Guivin kämppä oli ties missä. Laskeuduimme erästä notkelmaa alas, eikä mökin pitänyt olla enää kaukana, varmaan kohta tuon tai tuon kielekkeen takana. Mökkiä vain ei näkynyt missään suunnassa.

Yhtäkkiä rupesi tuulemaan ja pyryttämään ja näkyvyyttä ei ollut juuri minnekään. Oli hieman orpo olo.

Kiintopisteitä ei näkynyt ja tuntui, että syvyysvaistokin horjui, ei oikein tajunnut, miten jyrkkä tai loiva maasto oli. Lisättiin vaatetusta ja syötiin.

Kohtapuolin kirkastuikin uudestaan ja päästiin jatkamaan mökin etsintää Hoigadonaivin vierustaa pitkin. Pentti taitavana suunnistajana tiesi, mihin suuntaan mennä.

Lopulta noin viiden kilometrin päästä eräältä rinteeltä näin kaukaa alhaalta ikään kuin auton peräkärryn tai moottorikelkan kuomun ja henkilön viittomassa vieressä.

Silmänräpäyksessä tajusimme, että kauan etsimämme mökki on siellä miltei kokonaan lumeen hautautuneena. Näkemäni ”kuomu” oli katto ja ”viittoja” oli polunviitta. Riemusta kiljuen huristelimme neljän hiihtäjän rintamassa kovaa rinnettä alas.

Lunta nestevajaukseen

Kämppä oli miltei kokonaan hautautunut lumeen. Lunta oli kattoon asti. Vain yksi ikkuna oli näkyvissä.

Ovikin oli puoliksi lumen alla. Miehet ottivat rivakasti lapiot seinältä ja kaivoivat kulkureitin sisälle.

Pian olimmekin upeassa kelokämpässä sisällä tulta sytyttämässä ja lunta sulattamassa. Eräällä kaverilla oli nestevajaus jo niin kova, että hän siemaili hyhmäistä lunta janoonsa.

Kämpässä oli neljä kahden hengen laveria, eli jokaiselle meistä oma yksiö. Huoneen perältä pääsi halkovarastoon ja sisävessaan. Tämmöinen hienous sattuikin kohdalleni ensimmäistä kertaa erämajassa.

Söimme hyvällä ruokahalulla, sillä yhdentoista tunnin yhtäjaksoinen rämpiminen vaihtelevassa maastossa vaati energiaa.

Saimme vieraaksi metsähallituksen tarkastajan, joka oli myös naalintutkija. Hän jutusteli hyvän aikaa kanssamme. Saimme häneltä myös hyödyllisiä tietoja maastosta, majoittumisesta ja turvallisesta liikkumisesta seudulla.

Tuulessa.

Illalla ei tarvinnut kauan unta haeskella. Ajattelin vielä, miten Pirjo ja Tapsa ovat selviytyneet. Olin myös kiitollinen, että meillä oli niin kovakuntoinen ja sopuisa porukka ja että saavutimme tavoitteemme.

Porotokka yhtä utelias

Välipäivänä teimme hiihtoretken Guivin kämpän eteläpuolella olevan Cuollavarri tunturin ympäri. Tunturilla katselimme 250 -päisen porotokan kanssa uteliaina toisiamme. Tarkkailimme, oliko poroilla jo vasoja – ei ollut.

Myöhemmin kuulin niitten vasovan toukokuun 20. päivän tienoilla.

Huipulta läksimme eräsuksilla sujuttelemaan alas. (Laskettelusuksilla alastulo on helpompaa.) Eräässä töyssyssä lensin nurin, katselin kai liiaksi muualle kuin suksiini.

Laskimme kuitenkin vinhaa vauhtia alas kämpälle. Sinne tuli myös poroisäntä heinäkuormineen juttelemaan kanssamme. Häneltä saimme hyvää tietoa poronhoidosta – ja muustakin…

Illan koittaessa Pirjo ja Tapsa saapuivat odotettuina ryhmäämme, jossa oli nyt jälleen kuusi vaeltajaa.

Entisiä latuja ei näkynyt

Paluumatkalle Kiisalle läksimme varhain, koska edessä oli pitkä taival. Pena heräsi puuron keittoon jo neljän aikaan..

Siivosimme kämpän huolella ja lähdimme nousemaan Hoigadanoaivin itärinnettä, josta myöhemmin laskeuduimme Nilijoen laaksoon.

Kuljimme osittain samaa reittiä, mistä menimmekin. Entisiä latuja ei kuitenkaan missään näkynyt. Nilijoelta kuljimme eri latua pitkin. Marascopman rinnettä alas tultaessa muutamat meistä saivat ”pohjakosketuksen”, kun pehmeä lumi yllätti kovan hangen jälkeen.

Nuvvosjohkan vartta pitkin pääsimmekin tuttua reittiä Susi-Kiisalle, jossa kahvi ja ruoka maistuivat. Saunan löylyt tuntuivat entistä ihanammilta. Saimmehan huuhtoa kolmen pitkän päivän hiet pois. Uni maistui.

Kymmenen kuutiota takkuisia tunturikoivuja

Tunturikoivujen aisaustalkoot polttopuita varten oli ohjelmassa heti seuraavana päivänä.

Tien varteen oli tuotu kymmenen kuutiota vänkyräisiä ja takkuisia tunturikoivuja. Työ oli raskasta, sillä kuori ei kunnolla irronnut käkkyräisestä ja sitkeästä puusta.

Pirjon ja Helmin kanssa kokeilimme aisata muutaman rungon. Tiukassa oli tuohi.

Ihaillen katsoimme urhojen reipasta ähellystä ja tyydyimme tuohien keruuseen. Niitä varmasti tarvitaan sytykkeenä monet kerrat.

Maisemista ei saa kyllikseen

Novvosskaidin rinteillä kävin sekä aamulla Pirjon kanssa että illansuussa isommalla porukalla. Sieltä avautuivat todella kauniit näköalat Tenojoen suuntaan ja Norjan puolelle. Sain paljon hienoja kuvia. kameraan ja sieluuni.

Tuntui, etten saa kyllikseni katseltua mahtavia maisemia.

Nuvvos Ailegasin huipulle teimme retken viimeisenä Kiisalla viettämällämme päivänä. Hiihtoviikkomme huipentui tähän kokemukseen.

Aurinko paistoi herkeämättä ja yhdeksän hengen ryhmänä kilvoittelimme ylös loivahkoa rinnettä. Saimme vielä nauttia uljaista maisemista ja rattoisasta yhdessä olosta.

Puurajan yläpuolella hanki oli kovaa, ja se lainehti kuin merivesi. Alas tultaessa kelpasi kilometrikaupalla sujutella vapaalla kyydillä.

Kotimatkaa varten pakkasimme ja siivosimme haikein mielin. Oli nähty ja koettu paljon.

Miellyttävien muistojen myötä jäimme odottamaan seuraavaa Lapin matkaa.

Lähtöaamu oli kirkas ja kaunis, pakkasta oli – 15.

Tyytyväisinä ja virkistyneinä lähdimme kohti etelää Pohjois-Karjalaan.

Teksti: **Kerttu Hirvonen**

Kuvat: **Paavo Martikainen**

Guivin kämppä oli lumen peitossa.

Näkymä Tenolle.

Hyvä on hiihtäjän hiihdellä...

Nyt se onnistui

Ei luovuteta! Se oli pelin henki, kun tunturikerho Geatkin naiset lähtivät toistamiseen hiihtovaellukselle Haltille. Viime vuonna lumimyrskät estivät huiputusaikeet, nyt sellaisista esteistä ei ollut tietoakaan.

- Kyllä teillä on varmasti hyvät kelit, kun me olemme saaneet kaikki mahdolliset myrskyt, vakuuttelivat vastaantulijat Tsahkaljärvellä. Ja heidän povauksensa piti paikkansa.

Koko viikon, yhtä päivää lukuunottamatta, aurinko jaksoi paistaa ja paistaa. Sinä yhtenä tuuli puhalsi ja pöllytti lunta Kuonarin kämpällä niin, että ulos ei tehnyt mieli lähteä. Mutta ei onneksi ollut tarviskaan, sillä sunnuntain olimme jättäneet lepopäiväksi eli varapäiväksi.

Sää lämpeni loppua kohti niin, että vaatteita saattoi hyvin keventää. Keli oli kyllä aina päivän loppua kohden raskas, sillä pehmenneellä kelkkauralla ei päässyt vauhdin hurmasta nauttimaan tai pelkäämään.

Haltin huiputus Pihtsukselta ei ole ihan pikkujuttu, minkä huomasimme. Läksimme matkaan liian heppoisin eväin, kaksi leipäpalaa taskussa ja juotavakin kävi vähiin.

Huiputtaminen oli kyllä päivän uurastuksen väärti. Kerrankin näkyvyyttä oli joka suuntaan reippaasti. Kerran aiemmin olemme olleet huipulla keskellä sumupilveä.

Paluumatka sujui huomattavasti sukkelammin kuin menomatka ja hankikantoja pitkin sujuttelimme aika ylhäältä suoraan Haltin kämpälle ja sieltä takaisin kotiin.

Vappuaattona hiihdimme Pihtsukselta Kuonariin. Matka Meekolle asti sujui joutuisasti, mutta Meekolta nousu oli uuvuttava. Aika ja naisenergia selvitti kuitenkin tämän pulman, mutta myöntää täytyy, että energiavarastoja tyhjennettiin ihan viimeisiä takavarastoja myöten.

Lähtökuopissa Pirkko, Soile, Satu, Airi ja Eija.

Shortseille olisi ollut käyttöä.

Kun pääsimme Saarijärveltä vapun jälkeisenä arkena takaisin Luontokeskukseen, alkoi vettä jo kertyä Tsahkaljärven jäälle.

Ajoitus oli erinomainen ja elämämme taas yhtä kokemusta rikkaampi.

Satu

Susianomuskaavakkeet
on toimitettava viimeistään 31.8.2008 susivaliokunnalle.
Postitse voi toimittaa Marita Maula, Hippiäistie 6, 00780 Helsinki
Vuoden 2008 haastattelutilaisuudet:
Suomen Ladun Leiripäivät Tampere ja Kesäpäivät Yläne.
Susiaisissa Janakkalassa voidaan haastattelu suorittaa tulevia vuosia varten.

Vakaa talous

Tunturiladun viime vuosi oli monella tapaa hyvä. Tunturiladun toimintaa tehtiin tunnetuksi monin eri tavoin, vaikka juhlavuosi oli juuri jätetty taakse.

Suomen Ladun leiripäivillä tunturilatulaiset saivat osakseen ansaittua huomiota, etenkin erinomaisesti järjestetty vaelluskilpailu. Samoin leiripäivien suosituimmaksi kohteeksi osoittautui Tunturiladun omaa toimintaa esitellyt piste.

Lapinkävijär Owla liittyi Tunturilatuun aivan juhlavuoden lopulla ja on aktiivisella toiminnallaan tuonut lisäarvoa koko yhdistykselle.

Vuoden toiminnan merkittäviä asioita olivat edellä mainittujen lisäksi toimihenkilökoulutus, Vauvasta vaariin-viikko, Susi-Kiisan keittokatoksen valmistuminen, ensimmäinen eräretkenvetäjäkurssi, Suomen Ladun toiminnanjohtaja Eki Karlssonin osallistuminen susiaisiin, Susikyröntie-nimen virallistuminen ja jokamiesoikeusraportin valmistuminen.

Johtokunnassa uusina jäseninä aloittivat Tommi Avikainen ja Timo Tulosmaa. Yli 30 vuoden ajan Tunturiladun eri tehtävissä toiminut Vappu Hietala halusi luopua tilintarkastajan tehtävistä. Taloudenhoitajan tehtävissä aloitti Jaana Sorjonen.

Tunturiladun jäsenmäärässä tapahtui hiuksenhieno kasvu, sillä vuodenvaihteessa meitä oli 2.686, kun vuotta aiemmin meitä oli 22 vähemmän.

Pieni miinus tulokseen

Tunturiladun viime vuoden tulos oli odotettua huomattavasti parempi. Kun budjetissa oli varauduttu lähes 8.000 euron miinusmerkkiseen tulokseen, jäätiin pakkasen puolelle vain 35 euron verran.

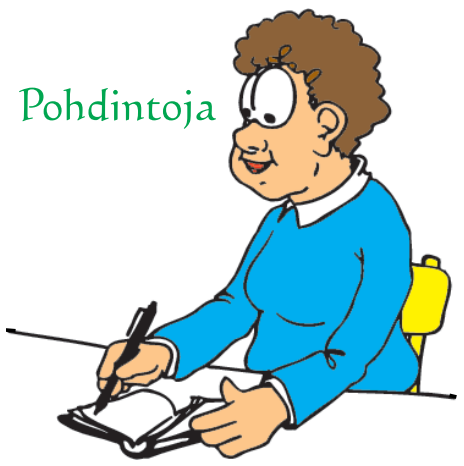
Iloisia yllätyksiä kertyi monesta toiminnosta. Vaikka kämppätoiminnan arvioitiin jäävän 3.720 euroa miinukselle, kertyi siitä 126 euroa voittoa. Etenkin Susi-Kiisan käyttöaste lähes tuplaantui ennakoidusta. Samoin Aihkin käyttöaste on ollut ilahduttavan korkea.

Välitys- ja myyntitoiminnasta kertyi enemmän tuottoa kuin osattiin arvioida.

Tunturilatu-lehden kustannukset olivat ennakoitua pienemmät, vaikkakaan ilmoitusmyynnistä eivät kerthot ole innostuneet odotetulla tavalla. Samoin koulutustoiminnan menot olivat arvioitua pienemmät.

Muun varsinaisen toiminnan kulujäämä oli jopa kymmenentuhatta euroa pienempi mitä ennakkoon osattiin arvioida.

Ei kai reviiriä ole pakko merkitä?

Taannoinen hiihtovaellus pisti väkisinkin pohtimaan muutamia siisteyteen liittyviä asioita.

On tyypillistä, etät miehet eivät viitsi jokaiselle pikkuasialleen mennä pihan perälle huusiin, vaan turhasta vesilastista pyritään pääsemään eroon jo nurkan takana. On kuitenkin ikävää, että se ”nurkantakunen” on joka miehellä eri paikassa.

Tiedän, että te miehet älähdätte heti siitä, että naisten käynnistä puskassa jää myös aina merkki, mutta valveutuneet naiset yrittävät aina haudata paperit sammaleen alle, josta ne aikaa myöten katoavat.

On kuitenkin aika ikävää, että kun sitä vettä heitetään joka nurkalle ja kun jokainen hiihtäjä laittaisi mielellään sen ahkion siihen kämpän seinän viereen, ei puhtoista lunta tahdo olla missään.

Voisiko mitenkään olla mahdollista, että leiripaikoilla ja kämpillä olisi yksi ”keltainen piste”, jossa jokainen mies voisi keventää painolastiaan?

Eihän aikamiehet sentään tahdo tällä eleellä merkitä reviiriään, joka taas on eläinkunnalle ominaista.

Onhan leirialueilla olemassa ekopisteitä, miksei sitten keltaisia pisteitä?

Haltin reitillä Kuonjarjohkan kämpän ympäristö oli melkoisen epäsiisti. Ei ole kovin fiksua, että huonon olon jätökset jätetään sille paikalle, mihin ne ovat vauhdilla tahtoneet tulla. Yhtä hyvin ne olisi voinut viedä lapion kanssa pois, kun voimat ovat taas palautuneet.

En oikein ymmärrä sitäkään, että jos joku pari on vietänyt kämpässä herkän hetken, ”todistusaineisto” heitetään kämpän viereen. Yhtä hyvin sen olisi voinut hävittää asiaan kuuluvalla tavalla.

Meillä on käsittämättömän kaunis luonto, josta me vaeltajat haluamme nauttia tulevaisuudessakin. On enemmän kuin kohtuullista, että siivoamme jälkemme ja otamme kulkiessamme toiset ihmiset huomioon.

Luontoon heitetyt roskat eivät kaikki katoa koskaan ja jos me emme omistamme huolehdi, pääsevät huolimattomuuttamme seuraamaan vielä monet sukupolvet.

Luonto voi juuri niin hyvin kuin me sitä hoidamme. Jos emme välitä, alkaa luontokin voida pahoin ja seurauksena on, että meille arvokkaat jokamiehen oikeudet ovat jossakin kohdin historiaa.

Sitä emme toki halua.

Pienillä asioilla voimme saada paljon aikaan. Enkä väitä, että tuo alussa mainittu vesien heittäminen saastuttaisi luontoa, mutta pistää silmään kanssamatkaajille.

Satu

Pähkäilypolku 2008

Kevätpäivien 2008 pähkäilypolun parhaan pistemäärän, 11 pistettä, saavuttivat Tommi Ovtsista ja Johanna Owlasta.
Maksimipistemäärä oli 19. Oikeat vastaukset on alleviivattu.

1. Mistä Joutenlampi on saanut nimensä?
1. joutenolosta, x. joutsenesta, 2. Kalevalan Joukahaisesta

2. Mikä tai mitkä seuraavista sanonnoista liittyvät kainuulaisen kansanperinteen mukaan keväisiin myrskyihin?
1. Tapion riihenpuinti, x. silvan siristäjä, 2. akan lehmän ammuttaja

3. Suomessa on poronhoitoalueen ulkopuolella 22 susilaumaa (helmikuu 2008). Kuinka monta niistä on Kainuun alueella?
1. seitsemän, x. yhdeksän, 2. yksitoista

4. ”Parempi virsta väärää kuin vaaksa vaaraa” sanottiin muinaisina aikoina. Kuinka suuresta matkan pituuserosta on kyse tässä viisaudessa?
1. 1068 metrin ero, x. 1609 metrin ero, 2. 10688 metrin ero.

5. Kainuulaisen perinteisen ruisleivän (ruispullan) kokomitat olivat
1. leveyttä 2 korttelia, x. paksuutta 1/2 kortttelia, 2. painoa 1 leiviskä

6.”Päivä on pulkassa” sanontaa käytetään vielä nykyisinkin. Mitä kansanperinteen mukaan pulkka-sana tarkoittaa ?
1. ajoahkiota, x. ranskanleipää muistuttavaa vehnäleipää, 2. merkkikepppiä

7. Mihin yhteyteen ”viisasten kivi” liittyy?
1. muinaisiin käräjäpaikkoihin, x. kullan valmistukseen 2. Mooseksen Jumalalta saamiin käskyihin Siinain vuorella.

8. Mitä tarkoittaa sana ”tikkuri”?
1. 10 kpl turkisnahkoja, x. paksua villapaitaa, 2. lapasta

9. Mihin asiayhteyteen perinteiset sanat ”ympäriveisatut” ja ”4 tuulen veisattavat” liittyvät?
1. kirkonmenoihin, x. runonlaulantaan, 2.retkieväisiin

10.Missä pyy on sanonnan ”Parempi pyy pivossa kuin kymmenen oksalla” mukaan?
1. kourassa, x.kontissa, 2. komerossa

11. Perkkanaula liittyy turvalliseen ulkoiluun ja sitä käytetään
1. rakovalkeassa, x. moottorikelkan hätäkatkaisijana, 2. retkiluistelijan turvavälineenä

12.Milloin Oktan kevätpäivät edellisen kerran vietettiin Joutenlammella?
1. 1999, x. 2002, 2. 2004.

Pähkäilypolun kysymyksiin vastasi 41 ulkoilijaa.
Kiitos osallistujille **Oktalaiset**

Kämppien talkootyön matkakorvaussäännöt

1. Työkohde on Tunturiladun johtokunnan tiedossa oleva, kämppätoimikunnan toimesta suunniteltu ja Tunturilatu-lehdessä ilmoitettu talkootyöviikko tai työtapahtuma.

2. Matkakorvaus on aina etukäteen sovittava talkoovastaavan kanssa. Hän tekee ennakkosuunnitelman tarvittavasta henkilömäärästä ja talkooajasta ko. työhön.

3. Korvaus maksetaan ajoneuvon haltijalle ja pyritään että henkilöauto on täynnä (3–4 henkilöä). Mikäli autossa on vähemmän kuin kolme henkilöä, korvaus pienenee henkilöluvun suhteessa.

Yleisen kulkuneuvon käyttäjälle korvaus maksetaan esitetyn matkalipun hinnan perusteella.

4. Henkilöautoa käytettäessä matkakorvaus on puolet polttoainekuluista, kuitti esitettävä. Yleisen kulkuneuvon käyttäjälle korvaus on 1/6 halvimman kulkuneuvon mukaisen matkalipun hinnasta.

5. Rakennustarvikekuljetukset: pakettiautolla, peräkärryllä tai linja-auto kerhoviikoilla korvataan etukäteen tehdyn sopimuksen mukaan. Talkooväen henkilökuljetus kerhoviikon linja-autolla sovitaan erikseen.

Hyväksytty Tunturiladun johtokunnan kokouksessa 26.4.2008

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10,
87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Tunturiladun sihteeri:
Iitu Gerlin, Halsuantie 5-7 C 41
00420 HELSINKI
P. 040 - 707 4598
iitu.gerlin@kolumbus.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Juhana Häme
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy 2008

Ilmestymisaikataulu 2008:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3	15. 8.	2. 9.
4	14. 11.	2. 12.

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:

Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista
Marita Lassilalle puh. 09-4159 1116.
Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake.

112 APUA!

Kun liikut sellaisella alueella, jossa matkapuhelimellasi ei ole kenttää ja tarvitset välitöntä apua, yritä saada yhteys hätäkeskukseen lähettämällä tekstiviesti. Se voi mennä perille, vaikka "kenttää" ei ole puhelimessasi.

Toinen tapa on yrittää yhteyttä muun kuin oman operaattorisi kautta. Tee näin: Avaa puhelimesi takakansi ja ota SIM-kortti pois kokonaan. Soita hätäkeskuksen numeroon 112. Nyt voit saada yhteyden muun kuin oman operaattorisi kautta. Huomaa, että ilman SIM-korttia et voi saada yhteyttä muuhun numeroon kuin 112.

Aihkin kuulumiset

Aihkiviikkojen varaaminen on jatkunut vilkaana.
Parhaana hilla-aikana on vielä vapaita viikkoja
Tänä vuonna varattuna on viikot 23 - 26, 29, 36 - 39, 41, 50 ja 52
Vuonna 2009 on jo varattu viikot 8, 11 ja 13 - 17.
Varaukset:
Raimo Pahkala
040-8396638
raimo.pahkala@nic.fi

RETKIMUISTIO VUONNA 2008

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla Tunturilatu lehdessä.

Kesäkuu

07.06 – 14.06. **Owlan kerhoviikko / lintuviikko Susikiisalla** Owla
Päiväretkiä lähimaastoon tutustuen pohjoisen alkukesän luontoon ja lintumaailman ääniin. Mahdollisuus tutustua palsasoihin ja valoa riittää vaikka yöllisiin retkiin.
Ilmoittaudu Tuulalle p.050 3282434 05.05.2008 mennessä

15.-21.6. **Kajakkimelonta Saaristomerellä** Ovtsi
Retkelle lähtijällä tulisi olla kokemusta merimelonnasta ja kajakin hallinnasta myös aallokossa. Kohtuullista fyysistä kuntoa vaaditaan.
Ilmoittautumiset retken vetäjälle tuula.granroth(@)jklmlk.fi tai 040 735 4418.

Heinäkuu

5. – 14.7. **Tunturikasveja ja huippuja Kilpisjärvellä** Kavtsi
Heinäkuun ensimmäisen täyden viikon viettävät kavtsilaiset ja oktalaiset tutkimalla tunturikasveja Kilpisjärven alueella. Suunnitellun reitin varrella on seuraavia monipuolisia tunturikasvialueita: Urttasvaara, Kouttusgaissi, Kahperusvaara, Guanjarvarri, Tuolljehuhput, Jiehkas ja Saanan pohjoisosa. Alueella on myös useita tuhannen metrin huippuja, joten jos joltakulta puuttuu ko. huippuja tunturisuden arvoon, niin viikon aikana voi niitäkin bongata.
Vaellusryhmä kokoontuu Kilpisjärven Retkeilykeskuksessa lauantaina 5.7 iltapäivällä. Vaellus alkaa Norjan puolelta Didnijohkan vartta seuraten Lossujärvelle ja sieltä kuljetaan Norjan rajaa myötäillen etelään kohti Kilpisjärveä. Suunniteltuja yöpymispaikkoja on viisi, joissa kussakin vietetään 1-3 yötä kerrallaan. Rinkan kanssa kuljettavien leirinsiirtomatkojen pituudet ovat 5-15 km, samoin kasvialueisiin tehtävät päivärepumatkat.Kokonais matkasta (n. 90 km) puolet on rinkan kanssa. Retki päättyy 14.7 ennen puoltapäivää Retkeikeskukseen, josta pääsee bussilla Rovaniemelle. Vaelluksen voi myös lopettaa vuorokautta aikaisemmin, sillä olemme kaksi viimeistä yötä lähellä Saanaa, minkä pohjoipuolisia alueita tutkitaan sunnuntaina. Vaellus toteutetaan telttavaelluksena. Kivinen maasto, suuret korkeuserot ja mahdollisesti nopeat sään vaihtelut tuovat vaikeutta vaellukseen, vaikkakin useampi yö samassa paikassa helpottaa osaltaan.
Lisätietoja Juha Kelkka (Kavtsi) 050 528 4539, juha.kelkka@kolumbus.fi
tai Sirpa Alapuranen (Kavtsi) 040 860 5148, sirpa.alapuranen@luukku.com
Liisa Haapalainen (Okta) 050 370 1350, liisa.haapalainen@luukku.com

19.7. – 26.7. **Kirkkoveneretki Inarijärvelle** Owla
Viikon kirkkoveneretki Inarilla. Vene otetaan mukaan Oulusta. Tavaroiden lisäksi veneeseen mahtuu 9-11 henkilöä. Reitti ja päivämatkat sääolosuhteiden mukaan. Kokonaismatka n. 100-150 km. Yöt vietämme teltoissa, jotka pystytämme aina johonkin saareen, joita on tarjolla yli 3000. Ruokakalat uistelemme järvestä. **Ilmoittaudu Hannulle 19.06.2008 mennessä p. 044 260 3818.**

20.-25.7 **Retkimelonta Kuolimojärvelle, Savitaipaleen lähelle.** Ovtsi
Retki on leppoisa järviretki, joka ei vaadi kovaa kuntoa. Päivätaipaleet lyhyitä.
Ilmoittautumiset retken vetäjälle tuula.granroth(@)jklmlk.fi tai 040 735 4418.

18. - 27.7.2008 Naisten vaellus Susikyrön ympäristössä. Geatki
Tunturikerhon Geatkin perinteinen vaellus suuntautuu tänään Hetta-Pallaksen alueelle. Tukikohtana on Tunturiladun kämppä Susikyrö Raattamassa. Ajatuksena on tehdä kaksi-kolme yön - parin vaellusta ja palata taas takaisin Susikyröön. Näin vaellus sopii hyvin ensikertalaisille, jos rinkan kantaminen ja telttayöt ovat uusi kokemus. Tiedustelut ja ilmoittautumiset 18. 6. mennessä Airi Ala-Juuselalle puh. 040 728 1877 tai Satu Ojalalle, puh. 050 523 4844, sähköpostilla: satu.ojala@dnainternet.net.

25.7. – 6.8. **Login 30 v –juhlavaellus Norjan Hardangerviddalle.** Logi
Mennään Turusta
bussilla ja laivalla Tukholmaan ja jatketaan Oslon kautta eteläisen Norjan hienoille tunturialueelle vaeltamaan. Viikon vaelluksen jälkeen tutustumme pari päivän ajan bussituristeina nähtävyyksiin. Palaamme samaa reittiä 6.8 aamulla.
Tarkempaa tietoa tulee seuraavaan Tunturilatulehteen. **Myös Paavo Kramsulta voi kysyä lisää puh. 040 706 2764 tai**

Elokuu

16.08-24.8. **Syysvaellus Kvikkjokista Sulitjelmaan** Owla
Alkusyksyn vaellukselle lähdemme Ruotsin ja Norjan suurtuntureille. Vaellus alkaa Kvikkjokin tunturiasemalta, josta lähdemme kohti Sulitjelmaa. Koko matkan vaellamme suurtuntureiden tuntumassa ja jäätiköiden läheisyydessä. **Ilmoittaudu Ainolle p. 040 770 6282 tai aino.hamalainen@oulu.fi**

28.-31.8. **Pidennetty viikonloppuvaellus Seitsemiseen** tai Geatki
vaihtoehtoisesti johonkin muuhun lähiseudun kansallis- tai luonnonpuistoon. Vaellus on tarkoitettu koko perheelle ja mukaan voi tulla myös perjantai-iltaa.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset 2.8. mennessä Airi Ala-Juusela puh. 040 7281 877 tai Satu Ojala puh. 050 5234 844, sähköposti satu.ojala@dnainternet.net

30.8.-6.9. **Vaellus Saariselän maisemissa** Owla
Ruskavaellus alkaa Nuorttin erämaasta Kemihaarasta, josta on tarkoitus vaeltaa Kiilopäälle. Ruska puhkeaa väriloistoon tuolla viikolla. Vaellus on telttavaellus. Kahdeksi viimeiseksi yöksi on varattu varaustupa ja retken päätteeksi Kiilopirtti. **Ilmoittaudu 30.7. mennessä Reinolle p. 040 5630 177 tai (08) 5302 075**

Syyskuu

11.-20.9. **Tunturisusivaellus Kemiaarasta – Susi-Talakselle** Kavtsi
Katso erillinen ilmoitus.

Marraskuu

22.-28.11. **Kaamosvaellus** Kavtsi
Retkialue: Kilpisjärvi – Tsahkaljärvi – Guonjarvankka- ? – Kilpisjärvi. Lisäksi tunturikäyntejä.
Vaellustapa: Lumitilanteesta johtuen patikoiden, suksilla tai lumikengillä ja varusteet ahkiossa.
Majoittuminen: Vaellustelttoihin 2 hengen teltta / ruokakunnin. Paikoin 2 yötä samassa paikassa.
Matkustustapa: Juna / linja-auto. Lähtö Helsingistä pe 21.11. ja paluu Helsinkiin su 30.11.
Vaelluksen outoudet: Pönttökahvit päivittäin.
Ilmoittautumiset 17.10. mennessä Kyösti Lamminjoki 040 594 3297 tai kyosti.lamminjoki@pp.inet.fi.

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla. Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.

Seuraavan retkimuistion aineisto 30.7.2008 mennessä osoitteella:
Markku Salminen, Vuoritie 24, 04400 Järvenpää, puh. koti (09) 2919916, matkap. 040 548 4600, sähköposti: markku.a.salminen@ netti.fi

Retkitoimikunta

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Peruskorjaustalkoot Susi-Talaksella viikolla 31

Katso TL-lehti nro 1/2008 jossa on esitelty nyt kyseessä oleva talkootyö.

Susi-Talaksen talkoot on Tunturiladulle erikoisen tärkeä.

Talkooväki ahkeroi viime kesänä Susi-Kiisalla

Kesäkauden 2008 aikana pitää uudistaa Talaksen käymälä ja jätehuoltoasiat viranomaisvaatimuksia vastaavaan kuntoon. Sama koskee myös saunarakennuksen harmaita jätevesiä. Näin on sovittu Inarin kunnan rakennustarkastajan kanssa puhelinkeskustelussa 27. 04. 2008.

Muista ilmoittautua ajoissa

Ennakkoilmoittautuminen talkootyöhön on tehtävä riittävän ajoissa, koska rakennustoimikunnalla on sen jälkeen paljon järjesteltävää.

Toimikunta järjestelee talkooväen ruokailut, majoituksen, matkustaminen talkootyöpaikalle ja taas kotiin työn tultua tehdyksi sekä huolehtii kaikista muista työhön liittyvistä asioista.

Hyvät Tunturilatulaiset!

Yrittäkää omatoimisesti järjestellä kimppakyydit talkooreissuun.

Muistakaa ottaa retkivarusteet ja työvaatteet mukaan (myös sateen varalta).

Telttoja tarvitaan yöpymistä varten (päärakennus on kyllä käytettävissä).

Myös omia eväitä ja ruokailuvälineet mukaan.

Kaikista talkootyötä koskevista tai muista Tunturiladun kämppiä koskevista asioista voi aina soittaa kämppäisännälle, mieluimmin iltaisin tai viikonloppuisin myös päivällä.

Tunturilatulaiset!

Tervetuloa kesän rakennustalkoisiin Susi-Talakselle

Ilmoittautuminen:

Pekka Kallio
puh. 050-5272796
Lea Sarkeala
puh. 0400-299956.

Turku 2.5.2008
Pekka Kallio
kämppäisäntä

JK.

- TL-lehdessä nr:3/2008 kerrotaan tarkemmin Susi-Kyrön talkootyöviikosta 39/2008, joka myös toteutetaan.

-Muista Aihkin arvontaviikko talkootyöhön osallistuville Tunturilatulaisille.

-Tunturiladun johtokunnan päätös talkootyön matkakorvausasiasta on toisaalla tässä lehdessä.

-Rakennustalkoisiin osallistuvien henkilöiden (kuljetusyksikön johtajan) on **sovittava aina** etukäteen matkakorvaus kämppäisännän kanssa.

Hyvää kesää kaikille Tunturilatulehden lukijoille!

Kämppätoimikunnan puolesta

Pekka

Tunturiladun eräretkeilyn ENSIAPUKURSSI
8.-10.8.2008
Tunturikerho Kavtsin
Kärrikaltio kämpässä Inkoossa

Maastossa voi aina sattua sairastuminen tai loukkaantuminen.
Oletko valmistautunut siihen?

Tule viikonlopuksi kartuttamaan taitojasi mukavaan porukkaan hyvien kouluttajien oppiin.

Kurssin vetäjänä toimii pelastusliiton ensiavun pääkouluttaja Martti Mäkelä.

Kurssimaksu on 75 € sisältää opetuksen, kurssimateriaalin, ruokailun ja saunan.

Minimiosallistujamäärä on 15 henkilöä. Kurssi vastaa tasoltaan SPR EAI kurssia, joten saat susisuorituksia varten todistuksen ensiapukurssista.

Tarvittaessa pyritään järjestämään kurssilaisille Helsingistä kyyti Kärrikaltioon.

Ilmoittautumiset 31.5.2008 mennessä.
Ilmoittautumiset ja tiedustelut Marita Maula, marita.maula@kolumbus.fi, p. 040 509 4412.

Lasten ehdoilla tunturiin

Susikyrössä toteutetaan **13.-19.7.2008** viime kesäiseen tapaan.
Vauvasta vaariin ja mummosta mukeloon -viikko. Ilmoittautuneita on jo 5 perhettä, joissa on 8 lasta iältään 7-13 vuotta. Tervetuloa vielä mukaan.
Viikon aikana käydään valloittamassa yksi tunturin huippu, ongitaan isoja ahvenia, opitaan tuntemaan luontoa, askarrellaan ja tietenkin istutaan iltanuotiolla.
Tarinoidaan, melotaan kanooteilla, saunotaan ja uidaan turvallisessa Susikyrön rannassa.
Leiriohjelma alkaa maanantaina 14.7. Kokoonnutaan Susikyröön jo sunnuntai-iltana.
Majoittuminen omissa teltoissa tai Susikyrön rakennuksissa. Ruokailu pääsääntöisesti "omin eväin ", paitsi päiväateria, joka valmistetaan kaikille yhteisesti.

Kustannukset: Susikyrön aluemaksua ei peritä lapsilta, vain aikuiset maksavat oman maksunsa. Yhteisaterian omakustannekulut jaetaan ruokailijoitten suhteessa. Leirin ohjelman suunnittelijana ja päävastuunkantajana toimii Raiski Paasirova tunnetulla iloisella ammattitaidollaan.

Viime vuonna mukanaolleiden kokemukset viikosta olivat myönteiset ja innostavat. Susikyrön kankaille mahtuu monta perhettä, joten lapset ottakaa isovanhempanne mukaan mielenkiintoiselle viikolle. Raiski lähettää ilmoittautuneille leiritiedotteen kesäkuussa.

Ilmoittautumiset ja yhteydenotot: Raimo Pahkala puh. 040 839 6638
ja sähköposti raimo.pahkala@nic.fi
Nuorisotoimikunta

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. 0400 644 246 ilt. tai viikonl. tai osoitteella Saarijärventie 7 A 3, 40200 Jyväskylä.
Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun.
Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Porannahkainen kahvipussi 60-vuoden juhlaesine	30,00	204

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä on edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 5 €/vrk/hlö, vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta kämppämaksua ei peritä.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, häneltä saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen!

Kesäterveisin!

Jaana Sorjonen

11.-20.9.2008 Tunturisusivaellus Kemihaarasta Susi-Talakselle

Kavtsi järjestää kerhoviikon yhteydessä tunturisusivaelluksen Kemihaarasta Susi-Talakselle. Mukaan mahtuu 8 henkilöä ja tervetulleita ovat sekä kavtsilaiset että muiden tunturikerhojen jäsenet.

Vaellus on suunniteltu niin, että se hyväksytään tunturisudeksi aikovalle vaadittuna tunturisusivaelluksena ja susiksi aikovat ovat siten myös etusijalla osallistumaan vaellukselle.

Vaellus alkaa Kemihaarasta ja päättyy Tunturiladun Susi-Talaksen kämpälle. Suunniteltu reitti kulkee alkumatkasta Kemin-Sompion erämaa-alueella jatkuen Sokostin kautta Urho Kekkosen kansallispuiston poikki Tsarmitunturin erämaa-alueelle. Majoittuminen tapahtuu omissa teltoissa. Tavarat ja evät kannetaan rinkassa. Matkaa kertyy 150 km tai enemmän. Reitin maasto on vaihtelevaa: avosoita, jokia, avotunturia ja metsää. Matkanvarrella voidaan tehdä huiputuksia.

Matkat järjestetään omakustannushintaan alustavan suunnitelman mukaan juna-bussilla ja taksilla (normaalihintaiset matkat maksavat noin 340 euroa, ryhmäalennuksilla 270 e). Lähtö junalla Helsingistä keskiviikkona 10.9. klo 19.30 ja paluu Helsinkiin sunnuntaina 21.9. klo 8.37.
Vaihtoehtoisesti voit saapua omilla kyydeillä Rovaniemelle tai Kemijärvelle torstaina 11.9. klo 8.

Retkipalaverista ilmoitetaan myöhemmin.

Vaellukselle osallistujilta edellytetään säännöllistä etukäteisharjoittelua ja aiempaa vaelluskokemusta. Varusteiden hankinnassa autetaan tarvittaessa.

Ilmoittautumiset 4.8. mennessä (matkalippujen lunastuspäivä).
Panu Loisa, 050 585 9947, panu.loisa@welho.com.

Tervetuloa retkeilyhenkisille Tunturiladun kesäpäiville 22.-24.8.2008

Paikkana on Yläneen kunnan Kalikan leirikeskus lähes saarettoman, 25 km pitkän Säkylän Pyhäjärven kaakkoisrannalla. Järjestelyistä vastaa juuri 30 vuotta täyttänyt Tunturikerho Logi.

Tervetuloa jo perjantai-iltana 22.8., vaikka ohjelma alkaa vasta lauantaina seuraavasti:

• Aamiainen	klo 9.00
• Avajaiset	klo 10.00
• Kierretään luontopolkua ryhmittäin	klo 10.30
• Käytettyjen retkeilyvälineiden kierrätys- / kirpputori avataan	klo 10.30
• Logimpialaiset alkavat (= liikunnallista kisailua joukkueittain Olympialaisten hengessä)	klo 12.00
• Tulevaisuuskeskustelu jatkuu, aiheena kerhojen tarvitsema tuki (Sirpa Alapuranen)	klo 14.00
• Päivällinen	klo 15.30
• Esitelmä Varsinais-Suomen susista (Antti Karlin)	klo 16.30
• Saunat lämpiävät	klo 18.00
• Illanviettoa nuotion äärellä ja muuallakin	klo 20.00

Sunnuntai:

• Aamiainen	klo 8.30
• Aamun avaus	klo 9.30
• Logimpialaiset jatkuvat	klo 9.45
• Lounas	klo 12.00
• Palkintojenjako ja päättäjäiset	klo 13.30
• Jos aikaa ja halukkuutta löytyy, niin on mahdollista käydä tutustumassa myös Yläneen Luontokapinettiin.	

Majoittuminen:

Alueella on hyvin rajoitetusti sisämajoitusta, mutta hyviä telttapaikkoja on runsaasti. Myös asuntovaunuille löytyy paikkoja, mutta sähköä niille ei saa. Jos haluat siskonpetipaikan (n. 15 kpl löytyy), niin ilmoittaudu puhelimella Paavolle tai Irkulle.

Maksut kerätään paikanpäällä (vain käteinen käy):

• Osallistumismaksu (sis. teltta- / asuntovaunupaikan)	8 €
• Aamiainen	5 €
• Päivällinen	13 €
• Lounas	7 €
• Siskonpetipaikka	2 €

Ajo-ohje:

Kalikka sijaitsee Pyhäjärven rannalla, aivan tien numero 204 tuntumassa, 3 km Yläneeltä Säkylään päin (ks. kartta). Navigaattoreille osoitteeksi käy Kalikantie 42 Yläne. Opasteet ohjaavat tieltä 204 järven rantaan. Julkisista kulkuneuvoista ainakin Turku - Pori bussit ajavat sitä kautta.

Ennakkoilmoittautumiset 22.7.2008 mennessä:

- Paavo Kramsu puh. 040 7062764
- Irma Rytkölä puh. 040 8617601
- tai sähköpostilla tunturikerhologi@gmail.com

Muuta huomioitavaa:

- Jos sinulla on erityisruokavalio, niin kerro siitä ilmoittautuessasi
- Olemme ”retkeilyhenkisiä” paitsi majoituksen, niin myös ruokailun suhteen.

OTA OMAT RUOKAILUVÄLINEET MUKAASI!

- Logilaiset pitävät pientä buffettia, mistä voi ostaa pientä purtavaa mm. iltapalaksi.
- **Jos sinulla on tarpeettomia retkeilytarvikkeita, niin tuo ne kierrätykseen**. Pidämme siellä kirpputoria, jossa pääset niistä kätevästi eroon. Hinnoitella voit vapaasti, mutta ilmainen tavara lähtee varmemmin jonkun matkaan! Logi perii myytävistä 10 % välityspalkkion.

Kaikki logilaiset toivottavat teidät erittäin tervetulleeksi!

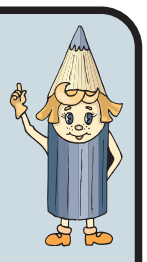

TUNTURILADUN SUSIAISET JA SYYSKOKOUS 10.-12.10.2008

Tervetuloa Janakkalaan Rantalahden leiri- ja kurssikeskukseen, Rantalahdentie 70.
Paikka sijaitsee keskellä vehmasta Hämettä Kuotolanjärven rannalla, arvokkaassa kulttuurimaisemassa Pyhän Laurin kirkon ja Hakoisten Linnavuoren kupeessa.
Majoittua voit sisällä tai teltassa.
Yksityiskohtaisemmat tiedot seuraavassa Tunturilatulehdessä.
Ennakkotiedustelut Taija Heinonen puh. 0400 585 567.
Tunturikerho Alppas

TOIMINTA-MUISTIO

Vuosi 2008

7.-14.6.	Owlan kerhoviikko Susi-Kiisalla
18.-27.6.	Njealjjen kerhoviikko Susikyrössä
12.-19.7.	Nuorisotoimikunta Susikyrössä
19.-26.7.	Geatkin kerhoviikko Susikyrössä
24.7-2.8.	Njallan kerhoviikko Susi-Kiisalla
26.7-2.8.	Kämppätoimikunta Susi-Talaksella
22.-24.8.	Kesäpäivät Yläneellä Login järjestäminä
30.8.-6.9.	Tsietsan kerhoviikko Susikyrössä
6.-13.9.	Kuokten kerhoviikko Susikyrössä
6.-13.9.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella
13.-20.9.	Kavtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
13.-20.9.	Kolbman kerhoviikko Susikyrössä
20.-27.9.	Kämppätoimikunta Susikyrössä
10.-12.10.	Syyskokous ja Susiaiset Janakkalassa Alppaksen järjestäminä

Vuosi 2009

28.3.-4.4.	Login kerhoviikko Susikyrössä
5.-12.9.	Ovtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
5.-12.9.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla
3.-5.4.	Kevätpäivät ja -kokous Vuontispirtillä, jolloin Koira-Oskari ja Susi-Oskari varattu järjestäjille.

Aiun Uula

Luppoaika

Aiun Uula oli joutunut vieraaseen korttiporukkaan, eikä peli kulkenut Uulan mielimällä tavalla. Kesken pelin hän lyö kortit pöytään tuohtuneena ja sanoo:

- Nah, killa tet luhvaatte, mie en sitä kärsi.

- Älä siinä syyttele ketään, todista puhees tai lähde lätkimään, julmistelee porukka vastaan.

- Nah, tää pitkä mies ei kävtä niithä kortteja ko mie hälle just jaon, perusteli Uula.

Kerran eräs tuttava päivitteli Aiun Uulalle mailman epäoikeudnmukaisuutta.

- On se niin kumma kun ne rikkaat ja hyvätuloiset eivät maksa veroja juuri ollenkaan, valitteli kaveri harmissaan.

- Nah, ei se mikhän ihmes oo. Oisin mieki hyvätulonen, jos en maksas veroja. Sillo miekin voisin tulla rikhaaks, päätteli Uula

Tivolissa Aiun Uula on poikennut ennustaja eukon teltaan utelemaan tulevia. Syntyy seuraava dialogi.

- Näen tumman kauniin naisen, joka on rakastunut teihin.

- Nah, onks hää vaphaa ?

- Hän on teidän kokonaan.

- Nah, onks hää rikaski ?

- Todella rikas ja antelias.

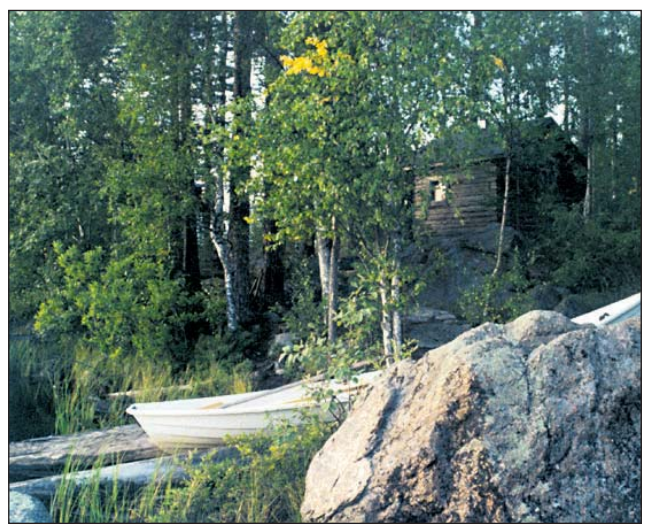
- Nah, näät sie vielä mihin mie pistän muijan ja kläpit ?

- heikha -

Yölampi on idyllinen lähtöpiste Jääkolun-Suurijärven reitistölle ja Peuran Polulle. Sinne pääsee halutessaan islanninhevosen kyydissä.

Pihtiputaalta Perhoon asti pitkin ensiluokkaista vaellusreitistöä!

Veneitä löytyy ainakin kolmelta autiotuvalta Suurijärven-Peuran Polun vaellusreitistön varrelta. Kuvassa Raatejärven kuuden hengen kämppä veneineen.

Nyt on tilaisuus nauttia autiotupareitillä vaeltamisesta ja samalla säästää ympäristönsä yli tuhannen kilometrin polttoainepäästöiltä verrattuna Lapin matkaan, sillä Keski-Suomesta löytyy ylellisesti varusteltu vaellusreitistö, joka käy jopa kuuden hengen ryhmille.

Jos kulkee kaksistaan, pieniä järvenrantakämppiä löytyy aivan häkellyttävän tiheässä, mutta kuuden hengen porukallakin päivämatkat jäävät vain parinkymmenen kilometrin mittaisiksi.

Uuden yhdyspolun valmistuttua tänä keväänä Pihtiputaan Suurijärven 6-8 hengen autiokämpältä on yhteys lähes sadan kilometrin pituiselle Peuran Polun autiotupareitille. Siellä tulee parinkymmenen kilometrin päässä vastaan Raatejärven helposti kuusi henkeä majoittava autiotupa, ja halukkaat voivat jatkaa matkaansa vielä 20 km Lestijärven puolella olevan leirintäalueen maksullisiin tupiin 23.5.-31.10. välisenä aikana.

Tästä 20 kilometriä etelään on vielä tilava Valvatin remontoitu autiotupa ja siitä 30 kilometrin päässä Kivijärvellä sijaitseva Koirasalmen luontotupa.

Vaihtoehtoisesti voi kävellä läntistä reittiä päämääränään Perhon kunnan ulkoilualue.

Reitti on kaunista järvi-, kangas-, sekametsä- ja suomaisemaa, eteläpää kansallispuistoa ja pohjoispääkin osittain luonnonsuojelualuetta.

Yhden auton vuosipäästöt säästyisivät helposti

Pihtiputaan rotaryt mainostavat keväällä ilmestyneessä kuntakartassaan tätä uutta yhteyttä ja uusia vaellus- ja luontopolkuja Pihtiputaan alueella.

- Jos tälle Keski-Suomen vaellusreitille saataisiin houkuteltua vaikkapa vain 20 muutoin Lappiin suuntaavaa vaeltajaa, se merkitsisi jo yhden auton vuotuisten hiilidioksidipäästöjen poisjäämistä, kaavailee klubin presidentti **Jukka Kananen**.

Ilmastonmuutoksen pyörteissä klubissa on keskusteltu alustavasti pyrkimisestä klubina hiilidioksidin nollapäästöihin, ja vaellusreitin mainostaminen voisi olla yksi osa tuota pyrkimystä.

Kevyt ja kestävä kirves palvelee Raatejärven autiotuvan kävijöitä.

Kuntakartan ilmestymisen ohella asian tekee ajankohtaiseksi se, että Pohjoisen Keski-Suomen Luontoreitistöhankkeen tekemät Peuranpolun ja Pohjoisen Pihtiputaan vaellusreitistökartat ovat toukokuussa tulleet jakeluun paikallisissa jäsenyrityksissä.

Vaelluskarttoja voi tilata muualle Suomeen Saarijärven matkailupäällikkö Satu Iso-Aholalta.

Yhdysreitti on jo ehtinyt herättää sen verran kiinnostusta, että lauantaina 17.toukokuuta paikalliset reisjärveläiset Suomen Ladun ja Polun jäsenet saapuivat retkeilemään yhdyspolun kautta Pihtiputaan Suurijärven reitistölle matkailuyrittäjä Arto Tiaisen johdolla.

Vaelluksen voi aloittaa ratsainkin – näet enemmän kuin kävellen!

Erikoiseksi reitin tekee sekin, että sen koillispäähän, esimerkiksi Yölammelle tai Suurijärven autiokämpälle, voi matkata Halmeniemen lomatilalta islanninhevosen selässä (ensikertalainenkin osaa sen, olen kokeillut!).

On jännä huomata, että varma-askelisen nelijalkaisen selästä voi luontoa seurata jopa paremmin kuin jalkaisin vaeltaessaan, koska ei tarvitse katsoa omiin jalkoihinsa!

Jos haluaa liikkua yli neljän hengen seurueessa eikä tykkää 30 kilometrin päivämatkasta, on paras lähteä reitille sen koillispäästä eli Pihtiputaalta, koska eteläpäässä Kivijärven Koirasalmen Luontotuvalta seuraavalle isolle autiotuvalle Valvattiin on kävelemistä juuri tuon 30 kilometrin verran.

Koillispäästä Pihtiputaalta tai pohjoispäästä Reisjärveltä-Valvattiin ja takaisin on sopivasti autiotupia ja leirintäalueen mökkejä parinkymmenen kilometrin välein. Reitiltä on kätevä valita vaelluksen pituudeksi mitä tahansa yhden päivän ja kymmenen päivän väliltä ja matkaksi parikymmentä tai jopa pari sataa kilometriä.

Jos vaeltaa kahdestaan, Peuran Polun pohjoispään tienoilla ja Pihtiputaan Suurijärven reitistöllä on 30 kilometrin säteellä yli puoli tusinaa autiokämppää, joista ainakin kahteen kuuluu sauna ja vene.

Sauna on myös Valkeisjärven leirintäalueella ja Valvatissa sekä eteläpään Sysilammen pikkutuvalla.

Eipä taida Lapistakaan monesta paikasta löytyä moista kämppätiheyttä ja varustelutasoa!

Muuta muistettavaa

Jos aikoo kalastaa heitto-ongella, on syytä hankkia Länsi-Suomen läänin kalastuslupa.

Ihanteellisin vaellusaika Keski-Suomessa on ennen heinäkuun puoliväliä, ellei sitten erityisesti pidä hirvikärpäsistä…

Pihtiputaan Jääkolun-Suurijärven reitistö on jo sinänsä parin vaelluspäivän arvoinen, ja esimerkiksi Harjuntakasen laavun ympäristö lienee eräs Suomen kauneimmista paikoista.

Kannattaa suunnistaa pohjoiseen Keski-Suomeen ainakin joka toinen vuosi, vaikka haluaisikin nauttia Lapin aukeammista ja avarammista tunturimaisemista muulloin!

Pentti Ruotsalainen

Yhteystietoja:

Ratsu- ja Lomatila Halmeniemi, Pihtiputaan Muurasjärvi 0400-892 172 (Esa Paananen)

Valkeisjärven leirintäalue, Lestijärvi 040-53 66 75

Sysilammen 2h varaustupa/autiotupa + sauna ja Koirasalmen Luontotupa 0205-645275

Vaelluskartat (Pohjoisen Keski-Suomen Luontoreitistöt) Pihtiputaan infopisteistä, Herkkuravintola Takkatuvalta, Halmeniemestä ja Tapiolan Pihtiputaan toimipisteestä. Postitse karttoja saa Satu Iso-Aholalta, puh. 014-459 8300.